

מי אשם?

בית משפחת מוראנשטרנובסקי:

"אם אמרתי לא, זה לא, הבנת" הוא צעק. "למה שאני יקשיב
לך בכלל" צעקתי עליו בחזרה ורצתי לחדר, בעט רביצית
השבוע, למה הוא לא יכול לחזור מאוחר יותר מהעבודה.

הכרית הייתה כבר רטובה מדמעות, "למה אני לא יכול להיות
כמו אייל" אמרתי בליבי כל מה שהוא רוצה הוא מקבל,
סמארטפון חדש, רשיון נהיגה, טיולים בכל העולם.

"הכל בלבלב" עלה הקול בליבי, "למה הם לא יכלו למצוא
עבודה נורמלית שמכניסה יותר כסף כמו אבא של אייל שהוא
איש עסקים" וכל כך הרבה אחים, למה צריק אותם בכלל כל
הלמן רק עושים רע.

"הלוואי שיכולתי להיות כמו אייל" אין לו שום אחים יש לו
חדר לבד בשקט.

בית משפחת לוכמיריהוטיין:

"אני לא יכולה עכשיו אני בפגישה, מותק", "אבל אמא הבטחת
לי שתקחי אותי איתך היום למסעדה", "אני עסוקה צף לי
משהו דחוף ביי, תלמין חבר או משהו" אולף אמרתי זאת כבר
הפעם הרביעית השבוע, ולמה אבא צריק לנסוע כל שבוע
לחו"ל.

הספר היה מעצמם בצורה בלתי רגילה "למה אני לא יכול
להיות כמו רונן" אמרתי בליבי יש לו הכל איזה עשר אחים,
ועבודה בפזיזה, והם נוסעים ביחד בחופש לצימר בצפון עם כל
המשפחה.

"הכל בלבלב" עלה הקול בליבי "למה הם לא יכלו למצוא
עבודה נורמלית, שהם יחזרו ממנה מוקדם ולא באמצע הלילה

כמו אבא של רונן שהוא מורה" ואולי את היו לי אחים, לא
 היה פה כל כך משמח וסקט.
 "הלוואי שיכולתי להיות כמו רונן" יש לו מלא אחים ויש לו
 חדר עם שלושה אחים.

כצבור שעה:

"היי רונן בא לך לבוא לפארק", "בטח אחי חמש דקות אני
 עס".
 "אהלן אחי מה קורה, אתה לא מבין איך הצלת אותי מהבית
 הלה".
 "אני הצלתי אותך אתה הצלת אותי עוד שניה אני מת
 משחמט".
 "מה אחי תאמין לי שאתה לא רוצה להתחלף איתי, כל הזמן
 אחים חופרים לך במוח וההורים צועקים עלייך".
 "מה אחי הצרות שלך זה כלום, אתה יודע איזה נורא זה השקט
 ואין שום דבר לעשות, רק ציקלוללה המנקה מלמלמת שירים
 ביפנית"

תמיד אנחנו חושבים שהדשא של השכן ירוק יותר, זה אף פעם לא נכון כי
 גם השכן חושב שהדשא שלנו ירוק יותר. אם הדשא של השכן ירוק יותר,
 סימן שאנחנו לא משקים מספיק את הדשא שלנו.
 אחי,

תשקה את הדשא שלך אל תסתכל על אחרים תסתכל על עצמך איפה לך
 חסר מה צריך לשפר לשפץ, אחרים כבר ישקו את הדשא שלהם בעצמם.
 אל תגיד שהוא אשם והוא אשם, כי יש רק ד' אחד.